

**PASSWORD
TIL
HIMMERIG**

PASSWORD TIL HIMMERIG

RESUME

Verdenshistoriens hidtil mest geniale forfatter, Villy Jørgensen, lever i armod hos sin hårdt arbejdende sambo i udkanten af København, men arbejder samtidig på sin seneste roman om to konkurrerende universer, som på hver sin måde skal sørge for udødeligheden hos menneskeslægten:

.... på den ene side Max Imperiet, som har løsningen i form af robotter.

.... på den anden side, Dracos Dynastiet, som satser på evige transplantationer og biologiske reserver.

Pludselig blir Villys tanker og skrivelser mere virkelige end han egentlig har håbet på, da superrobotten Arnold XY 013 blir landsat på planeten Jorden og straks begir sig mod København for at opsøge tidligere udstationerede agenter og sidst men ikke mindst Imperiets fjender.

Hvad der er virkelighed og hvad der er Villys fantasier, blir du til sidst den eneste, der kan afgøre, men der får du sikkert også dine egne problemer.

INFO!

Til Maxalaxernes ende og så en meter til.

Dynastiet begynder.

De yderste provinser i de kejserlige galakser er som iskolde katakomber fra jordlingenes mørkeste fantasi.

Kun i flygtige nanosekunder bryder milliarder af radiosignaler barrieren og materialiserer sig på den anden side i usanselig fart.

Billioner af lysfotoner fra fortidens bundløse skakt kaster sig viljeløst mod tilintetgørelsen og oplyser i nådige mikroglimt

uendelighedens grænse. Trilliarder af tanker afleverer her et sidste ekko i evighedens gab.

Ikke alt forsvinder.

Ikke alt transformeres.

Ikke alt starter forfra fra nul.

Noget passerer og fortsætter mod Dynastiets midte.

Ikke bare tilfældige signaler eller unødvendige ligegyldige tanker.

Det som skal!

Det afgør kejser Dracos!

I selve dette øjeblik gennemborer den énmandsbetjente rumraket molekylemuren, korrigerer sin kurs og fortsætter til venstre mod spejluniversernes centrum.

Kejserens specielle sendebud er på vej tilbage fra planeten Jorden.

Med held og medfart gennem de violette tåger kan sergent Sifylos nå de midterste galakser om tre timer, tidsnok til på afstand at opleve alle morgense på Den Blodblå Planet.

Et ubetaleligt syn.

Når hele det blå spekter brydes i den voksende dis af drægtige kulører, er det som en gennemsigtig ufødt barnehånd, der knuger kloden.

Sergent Sifylos strækker sig helt ud på fluxbriksen i sin Uni-Cruiser 220 D og krænger den ene acceleratorstøvle af med hælen. Hvis intet uventet indtræffer, lander han hen ad formiddagen på den kejserlige planet og kan måske endog få tid til en promenade på Frihedsboulevarden i Sancta Summara City.

Han er ganske godt tilfreds med sig selv og det hidtidige forløb af sin mission, men vover endnu ikke aktivere autopedalen.

Universgrænsen er i den grad et farligt område at beflyve. Først to millioner lysår længere fremme er en hundrede procent effektiv afpatrullering af grænseområderne mulig.

Der vil han altid kunne forvente umiddelbar assistance fra DIMS Dynastiets Interstellare Misil Service, hvis uventede forhindringer opstår. En mulighed han absolut ikke tør bortse fra.

"Blå Banan kalder Kaxi Krage "

I betragtning af hvilken unik information han er i besiddelse af, forekommer det ham til og med besynderligt, så uhindret han hidtil har kunnet forflytte sig gennem tidskorridorerne. Galakse efter galakse uden mindste snert af problem og nu endelig atter i sit hjemlige univers.

Næsten!

Maxalaxerne og så er sagen klar!

Sergent Sifylos korrigerer hastigheden ned til tre lysår i sekundet og styrer cruiseren forbi de døde stjerner, der hænger som udbrændte mammut-kartofler i uendelige nedløbsrør.

I denne situation er det ikke tilstrækkeligt at stole på den elektroniske udrustning og det 360 grader helhorisont billede i monitoren over fluxbriksen. Af og til kaster han derfor også et blik i de manuelle sidespejle og ser affaldsstjernerne, de sorte huller som nogen ynder at kalde dem, forsvinde som bobler i udstødningskvanternes brede sky bag ham.

Skandaløst som disse mørke stjerner er blevet misbrugt og udnyttet gennem milliarder af generationer.

Med meget få undtagelser har hans forfædre gjort alle disse lysfattige galakser totalt ubeboelige. De fleste består nu udelukkende af forgiftede atmosfærer og utrolige mængder af luksuslort, der dækker jordskorperne i kilometertykke lag.

" hallo, hallo, Blå Banan kalder "

Igen og igen dukker disse megamøddinger op som gigantiske vaskesvampe for i næste sekund at forsvinde som ligegyldige punktummer. Her har sergent Sifylos i hvert fald ikke fjerneste tanke på at nødløse.

Død og Donald!

Nej, tak!

" kom, hallo, kom "

Stadig ingen reaktion i æteren.

Sergenten er ikke bare vældig godt tilfreds med sig selv og det job, som han har udført for kejser Dracos i Det Inderste Univers. Han har tillige en helt vidunderlig ny fornemmelse med sig hjem. En sær rislen af fylde i hele kroppen. Alle atomer vil strække på sig og sprænges af energi. Han ved endnu ikke præcis, hvad det kan være! Sikkert intet farligt, bare sundt og godt. Alligevel har han allerede nu besluttet at få det checket hos stadslægen, når han kommer hjem. I hvert fald inden han fuldfører missionen på planeten Jorden. Sifylos er nemlig ikke det mindste i tvivl.

" Stellarkommandoen har intet valg "

Når man først forstår, hvordan Max Imperiet atter har mindst én aktiv agent nede på Jorden, blir kejser Dracos nødt til at sende ham tilbage. Igennem længere tid at efterlade hans kollega, korporal Cucumis, helt alene vil jo være fuldstændig uansvarligt. Selv om korporalen ligeledes er udrustet med accelereret simultan genetik, der gør ham i stand til på kort tid af ændre udseende, alder, race og køn i alle afskygninger, vil han måske nok kunne undgå udslettelse, men aldrig være i stand til at fuldbyrde kontramissionen og på egen hånd bekæmpe alle kejserdømmets fjender. Teoretisk kan maxagenterne jo gemme sig overalt i Mælkevejen. Flere og flere!

" men Charlie selvfølgelig!"

Kan man stole på Charlie?
Han er jo trods alt Maxianer fra starten!
Og Kaptajnen?
Endnu mere usikkert! Nok mere sentimentalitet end ægte overbevisning!
Sergenten kigger atter en runde i spejle og monitorer.
Nu er han helt sikker!
Et rødglødende maxiansk fartøj forfølger ham! Stik imod alle aftaler om desarmering og våbenfrie zoner!
Desværre ikke et fata morgana.
Både riskometer og dangerdisplay gir udslag og blinker. Med det blotte øje ses nu langt ude til højre den karakteristiske karmarings orange farver, der kendetegner en spektralfregat af 1. glød.

" MX Destiny!"

Løjtnanten tøver ikke, men afsikrer umiddelbart alle misilssystemer og kobler neutronschildet på absolut multimax.

Hvis fregatten beslutter at angribe?

Nu ikke det, der gør ham allermost urolig, for han ved, at Dracos Dynastiet stadig har mindst én særdeles indflydelsesrig kollaboratør ombord på netop den fregat.

Der er andet lige nu.

En maxiansk cometfighter!

Det allerværste er dog den lille plet i bakspejlet, der det ene øjeblik ligner en skinnende ventilhætte for i næste sekund at forvandle sig til et sølvfarvet projektil med Max emblemet på haleroret

" guldbananen med englevinger!"

Et interkosmisk terminator-missil er på vej!

Sergent Sifylos har kun ét valg, men når aldrig at fatte sin beslutning. Hans venstre hånd hiver allerede i kurskatapulten og umiddelbart foretager hans Uni Cruiser 220 D et halvfems graders sving med hundrede gange lysets hastighed. Sergenten mister bevidstheden, inden hans opkald endelig besvares

"Hallo, hallo, Kragen kaxer, hallo, Kragen kaxer "

AUTOPILOT!

Sergent Musca Sifylos tog fejl.

Det var ikke en maxiansk cometfighter, der forfulgte ham og nu fortsætter sin kurs mod Den Blodblå Planet, men derimod en Uni Cruiser 220 D nøjagtig magen til hans egen.

Også piloten er en tro kopi af ham selv med den ene forskel, at denne foruden en masse dødbringende bakterier ikke består det mindste af biologisk materie men kun af syntetiske komponenter. Desuden

Det begyndte allerede for et halvt års tid siden nede på Jorden, eller Tellus som jordlingene jo osse en gang imellem kalder sin lille uanseelige planet.

Dracos Dynastiets værste fjende, Max Imperiet, landsatte da atter en af sine frygtede spiobotter

ENTER!

ARNOLD XY 013!

1968.
24. juni.
17.56.39.
Tappernøje.

GENTAG!

“Tappernøje! Tappernøje! Tappernøje!”

12 grader østlig længde.
55, 5 grader nordlig bredde.

STOP!

Her skal standses.
Hånden stikkes i lommen
En pakke Grøn Cecil tages frem.

CHECKING ALL SYSTEMS!

Cigaret skal ryges.
25 grader celsius plus.
Luftfugtigheden ekstrem.
Det skrutryggede elmetræ og parabolantennen på
murermestervillaen gir koordinaten.

SEARCHING!

Er dette en fjendtlig planet???
Tellus? Tellus? Tellus?

TRY AGAIN!

Fjendtlig planet?
Fjendtlig planet?
Fjendtlig planet?

VED EJ!

I over fem hundrede år har vi ikke haft kontakt med vores faste stationære fuldtidsrobot i denne galakse, i dette solsystem, på denne planet!

HELT PRÆCIS!

Om 182 dage udløber min kollegas, dvs. XY 002's ration af reinkarrossationer og genkomster. Kan i værste fald indebære, at

hele Mælkevejen og Det Inderste Univers forblir ubemandet lang tid fremover.

VIRKELIGØR!

Universblå éngangslighter slår gnist.

Med overlegen naturlighed føres cigaretten frem i flammen.

BLIV VED!

Indrømmet!

Tobak var et af de sværere fag.

Hvor tit overdøvedes ikke mine host af de andre robotaspiranternes højlydte fnis i simulatorrum 13 på Fortidsforskningsinstituttet.

"Tror De, at det er en ballon, hr. Arnold "

Fortidsforsker Fairchild står knivskarpt i mit memory, mens der suges, alt der orkes. Hans lille opstopper knap synlig bag buskadsskægget. De små plirrende kontaktlinser som guldfisk i en punchskål.

Specielt når professor Fairchild ophidset taler om fjerne forfædre, der har det fælles træk, at de stadig befinder sig på det seksuelle stade.

" eller tror De, at det er et kondom, mister Zweistein?"

Endnu mer fnisen.

STAND BY!

Tankeløs tanke!

Stadig visse afsides galakser hvor biomekanismer spilder tid på kødelig omgang???

SEARCH!

Onani opfattes ikke rationelt.

Man betragter kvinden som en etisk nødvendighed.

En næsten religiøs andægtighed udelukker effektivitet, tynger alle mænd.

Enorme produktionsgevinster går tabt.

Kvindeproblemet forblir uløst.

PUST!

Puster på Cecil.

Gløden lever.

En lille sejr.

Bestod kun hos Fairchild uden indhalering.

Alligevel godt tilfreds!

Forprogrammeringen fungerer tilsyneladende perfekt.
Virkeligheden her på planeten Jorden er en nøjagtig kopi.
Lyset dog en anelse anderledes i forhold til det 7- dimensionelle
preview i hallureaktoren på Fortidsforskningsinstituttet.

SE EFTER IGEN!

Den virkelige virkelighed er mørkere.

Sneen næsten levende i sine angreb på cigaretten.

Sne???

Sne???

Sne???

CHECK LATER!

Knapper afghanerpelsen.

Løfter plastikposer og guitar.

GÅ!

Går.

18.00.00.

Fuldstændig som forudset.

De sovende højfjeldssole vækkes på sekundet og sender sine blå
skeletlys ud fra samtlige vinduer.

Hunden gør!

Korrekt!

KLAR TIL DISCONNECTION!

***"Kalder Arnold XY 013! Seks måneders totalt
kommunikationsforbud "***

"XY 013 her! Opfattet, arkiveret!"

Et sidste tørt bjæf afslutter opkaldet fra min interstellare pluton.

" good luck, 013, you´ve got a job to do, so do it!"

Raidcommander Blockhead lyder nøjagtigt, som han ser ud: som
en overkogt kartoffel med et alt for stramt slips.

FORGET IT!

Transmissionen fuldført.

Al kommunikation afbrudt.

GÅ VIDERE!

Går ad hovedvejen mod Tappernøje centrum.

Bag mig vil spektralfregatten, MX Destiny, etablere en position ved nærmeste stjerne.

Afvente min retur i seks måneder i disconnected sikkerhed.

Tavs.

Usynlig.

Dødlagt dvale.

Min mission begynder....

....000001010101100110011100011100011100010....j....gg....01
0...010.....

..j....je....je....eg....eg....je....00000101010110011001110001110
0011100010....jg....jg....000001010101100110011100011100011
100010....jg....jg.....

000001010101100110011100011100011100010,

jg....ej....jg....jg....gj....ej

000001010101100110011100011100011100010.....00000101010
1100110011100011100011100010.....0000010101011001100111
00011100011100010....0000010101011001100111000111000111
00010....je....eg....jg....je....

..... g j.....e **JEG**

SAMTIDIG!

"Hej, hej "

Uden for fabrikken siger Lone farvel til Berit og Sonja og søger straks ly mod det kraftigt tiltagende regnvejr på den anden side af gaden i busstoppestedets brede glasfiberfavn.

" og hils Karl Åge!"

Lone får en tanke.

Burde hun i virkeligheden slå følge med sine to arbejdskammerater ovre på den anden side af ad gaden og også tage bussen ind mod centrum?

Hvorfor altid bare ud af byen, hjem, trist og færdig?

Er det ikke snart på tide, at hun faktisk checker, hvordan det egentlig forholder sig med Villy og hans evindelige renderier på de små værtshuse i Københavns indre by?

Eller hvad han nu i virkeligheden gør?

Han kan jo være fyldt med løgn?

Skulle det være noget nyt?

Måske er det derfor lige netop i aften, at hun bør tage med ind til Café Dråben og se om den horehule overhovedet findes mere?

Lone tøver.

For ikke at tale om pengene hun gav ham i morges til at betale el-regningen med? 1500 kroner! Hvor er de mon havnet?.

Men Nikolaj og Maja?

Selvfølgelig!

Villy har som sædvanlig sikkert bare sluppet ungerne løs i friluftsbadet på Bellahøj. Begge to ligger sikkert allerede livløse under 10-meter vippen på bunden af det store bassin?

Linje 5 nærmer sig på den anden side.

Uden at vide det begynder Lone at gå over gaden.

Hendes følelser svinger fra det aggressive til det bekymrede.

Siden Villy begyndte at skrive på sin åndssvage psyko-pseudo roman, er hele familien havnet i noget, som hun vil kalde sindssygens grænseland.

"Forstår du ikke, Lone? Røde Robotter! Perfekte rustfrie evighedsrobotter og så på den anden side det onde blå kejserlige Dynasti, som med genetisk manipulering udvikler det fuldkomne menneske! "

"Den fuldkomne mand, mener du."

" nej, kromosomer kontra chips."

Alt hans ævl om embryoner og stamceller. Kloning i et overvældende kolonihaveagtigt reservedelslager med hemmelige dybe blå grotter.

Lone fatter ikke et suk og undrer, om han selv gør.

Villy må være i en slags trance!

Helt manisk kan han sidde der i stuen ved sofabordet og plaffe på tasterne til den lyse morgen med noget, der lyder som en halv verdenskrig.

Om fjerne planeter og universers undergang.

Der må være et navn på den sygdom?

Tidligere var det anderledes.

Et digt kaldte han det.

Fem sølle linjer.

MX DESTINY!

Raidcommander Blockhead slækker slipset og konstaterer samtidig på sit LOGODEX i håndroden, at han nok bør være på plads i det aflytningsdøde aflukke allerede om 4 minutter og 32 sekunder. Allersenest.

Tvingende nødvendigt.

Ellers blokerer folk fra kantinen i timevis.

En intergalaksial samtale venter nemlig i et sikkert rør.

Et spørgsmål om hans egen og Max Imperiets indre overlevelse.

MERE GAS!

Undervejs, mens han svæver vægtløs gennem den kilometerlange korridor, der som en mavesyg midgårdssorm i flere etager fører ham fra servicesalen tilbage mod commandobroen, griber han sig selv i at slække livremmen et par hakker ekstra.

Det hjælper kun sølle.

Men det er ok.

Selv en veltrænet maxiansk raidcommander af 3. grad fra Imperiets sejrrige Strynox galakse kan vel også en gang imellem få lov til at have det både varmt og trykkende.

Uden at alle universer går under for det.

Specielt her i denne kogende yderkant af Det Inderste Univers, hvor den gigantiske spektralfregat MX Destiny nu flyder i sit røde magnetiske nulfelt kun 300 kilometer fra den lokale sols yderste brintbrande.

STØN!

Via en logaritmisk giga rokade af universelle kvantemekanismer, forblir det flere kilometer brede rumskib heldigvis, trods alle kraftige påvirkninger, urokkelig fikseret i et nogenlunde acceptabelt område.

De metertykke fusionskjolde forhindrer også kritisk overophedning, men uden ion - og aircondition kunne hele Max Imperiets samlede interstellare rumflåde godt have pakket sammen for længe siden.

"Fortæl mig noget, jeg ikke ved "

Blockhead småfniser.

" overkog i frituren, ha, ha!"

Det ville de unge robotaspiranter helt sikkert kalde ham lige nu! Blockhead ved nemlig også godt, at mandskabet i smug kalder ham Kartofflen. Ikke mindst derfor er han særdeles utilfreds med de nye nøddirektiver fra oberst Schwartzwein hjemme i Donald City

**- OFFICERER OG MENIGE SKAL HEREFTER INDTAGE
SAMTLIGE PÅFYLDNINGER I SAMME SERVICEHAL -**

FNYS!

Indtil videre???

Værre er dog, at hans egen private kabys i samme takt er blevet okkuperet af to af Schwartzweins og Sandhedsministeriets forbandede klamhuggere.

Denne ubehagelige type, løjtnant Zlavensky, og hans modbydelige hybridroid YY 004.

"De tror fandme, at de ejer alt!"

Blockhead fnyser igen, men beslutter alligevel at slække livremmen endnu et hak, inden han åbner luge 337 K for at skrå gennem spektralfregattens hjerne, den grænseløse kommunikationskoordineringscentral.

Skal han satse på seler fremover?

Han lukker lugen efter sig,

Svæver videre.

AUTO!

Her er aktiviteten som altid på max.

Fjorten tusind statsansatte robotaspiranter uden rang betjener frenetisk de gigantiske elektronhjerners.

Selv om halvdelen af personalet i øjeblikket er til lunch, knitrer centralen som et horisontalt højspændingskalejdoskop. Alt er glas, spejle og flydende krystaller, som kontinuerligt bytter plads, form og farve.

Et kort sekund føler han sig blændet af lyd og lys og kigger afværgende ned mod det polariserede glasfibergulv, der suger syrerød statisk smugstrøm fra aspiranternes selvlysende security-sutter.

Hvert eneste støvkorn avlæses automatisk og uafbrudt for eventuel biologisk forurening.

"Undskyld, Sir! Og velkommen. Jeg tror, jeg har noget."

Selvfølgelig som altid denne forbandede patruljechef Norris, der skal ødelægge bundfældningstimen her lige efter aftenservice. Sikkert irrelevante mikroskopiske detaljer i en ligegyldig planetforandring.

"Efter klokken 20.00 har jeg sagt, Norris "

Mens Den Metakosmiske Patrulje bag Norris får åndelig udløsning ved de sølvfarvede horoskopinaler, hilser Blockhead reglementeret med højre hånds pegefinger mod tændingen.

" og hvis det igen er noget om Charlie XY 007, vil jeg overhovedet ikke vide mere."

Blockhead er sur. Hans sidste rettighed. Den skal der værnes om.

"Nej, nej, Sir Blockhead! Det er Arnold! Den vi lige har landsat! XY 013 på planeten Jordan "

Norris blir ivrig og vifter ukontrolleret med en printerudskrift.

" skorpion eller skytte? Jeg har allerede en telax på vej til fødefabrikken. Det ka røre sig om fire sekunder "

"Sporpion eller skytte?"

" hvis nu Dracos Dynastiet allerede har sit mandskab på plads dernede?"

Raidcommander Blockhead griber udskriften.

"Har I checket Megalax Kommandoens gigagister?"

Patruljechef Norris ryster modulet.

"Ikke endnu! Vi venter ikke svar fra Strynox før i morgen. I dag er det jo Max Donalds navnedag, så fabrikken har lukket "

"Udmærket. Tak."

" jamen, Sir, hvis det holder? Det ka jo faktisk betyde akut fare for Arnold nede på Jorden! Fire sekunder fra aktiv tjeneste med evig pension eller det der er værre!"

"Fuldstændig korrekt, Norris! Nedmontering, nedmontering og atter nedmontering "

Blockhead krøller langsomt og velovervejet printerudskriften sammen, mens patruljefestens modulplasma tilsvarende rynkes.

" projekt Tellus er en fiasko fra starten! 42 år for sent og Arnold, den stupide stakkel, ved det ikke engang endnu. Vi har anderledes vigtige opgaver."

"Jamen, hr. raidkommander, hvis kejser Dracos "

"OK, ok, ok! Så skaf en ny disk fra Laser Overvågningen. Arnolds seneste ti minutter. Før taler vi ikke mere om den sag. Og for Donalds skyld: hold løjtnant Zlavensky langt væk."

" opfattet og arkiveret!"

Blockhead lytter ikke, men vender straks rygskjoldet til og stiler videre mod udgangsslusen til commandobroen, der lokker med sin komfortable salon. Hans næstsidste fristed.

Norris hilser derimod en ekstra gang med begge pegefingre.

Endelig føler han sig betydningsfuld.

Hvad mere ?

Jo!

Norris mistænker nemlig for alvor, at Max Imperiets værste fjende, Dracos Imperiet, lige har landsat en egen hemmelig lokal-agent på et værtshus i det indre Copenax.

Det beholder han foreløbig helt for sig selv.

Man ved jo aldrig

18.09.03!

Dybt nede i de grønne og brune farver længst bag i værtshuset anes en gigantisk leverpostej, der er smeltet ud over det runde bord ved flyglet.

En budha ved at eksplodere?

INTRODUCING

Villy S. Jørgensen, verdenshistoriens bedste forfatter.

Tjeneren smiler og finder igen sit skod i askebægeret på bardisken, mens han kigger væk fra Villy og skæver tilbage til hylden, hvor TV-avisen halter sig gennem vejrbillederne.

"Sne "

Han suger det sidste nikotin i sig med et opgivent hovedkast og griber efter fjernkontrollen.

" skygger for solen? Hva fanden mener de aber?"

Nu går køleskabskompressoren i gang, så det synger i flyglet. Og værre blir det!

Da Villy rør på sin fede overkrop og pruster i blævreflæsket, gir hele lokalet efter som en indvendig verdensomspændende blæsebælg.

Tjeneren er allerede på vej med en ny elefantøl.

"Nu er du oppe på syv."

"Ja, ja, ja, ja! Det ved jeg lige nøjagtig godt "

Villy drikker fra flasken og hælder så op i glasset. Den tjener har han aldrig set før. Alt er forandret.

Farverne.

Lamperne.

For ikke at tale om priserne!

" Vorherre på sct. Hans, mand "

35 kroner for en elefant? 3,5 kostede den dengang. 5,5 måske, men så heller ikke mere. Allerhøjest 6 i hvert fald! Måske???

" skål! Dit dumme svin."

Villy hævet glasset mod tjeneren i baren.

"Ja, ja, det er fint du, hr. digter, men jeg har ikke noget at skåle med, så jeg tar en gammel dansk."

"Ja, ja, ja, ja og jeg betaler, ikke "

Villy ved godt, at han ikke selv betaler. Lone betaler. Pengene til Københavns Belysningsvæsen har ikke ligefrem formeret sig i hans lomme siden i formiddag.

Tung i røven?

Sgu da ikke pengene, der tynger.

" nu er jeg så altså pludselig oppe på otte?"

"Ja! Otte! Skål med dig, hr. forfattergeni."

Fuldstændig rigtigt!

Villy har nemlig filosoferet langt og længe.

Lige siden han skiltes fra ungerne ved friluftsbadet på Bellahøj og satte sig i linje 5, har han ikke tænkt over andet og for hver eneste genstand, han har drukket, har han tænkt endnu mere og fundet endnu større klarhed!

"Livets gåde "

I princip hans eneste tanke konstaterer han med en ikke ubehagelig sitren i panderynkerne.

Der er kun to slags mennesker.

De som vil leve evigt og de som vil forblive udødelige.

" og dig deroppe du fatter ikke en skid. Du ka ikke se forskellen."

Tjeneren ignorerer ham denne gang.

Villy fylder glasset og lader skummet løbe over.

Helt bevidst!

Evhedsleverne ønsker at sidde på en lille sky og glo ned på sin egen fortid i al fremtid. De tror kun på gud. Som individer er de hjælpeløse.

"Vi andre tror sgu på os selv, mand. En hel del, du. Kun os selv. Ikke gravstenens størrelse "

Villy kan ikke engang le mere. Han ved, at det er sandt! Bang, punktum, finale! Pludselig ligger man der i en bøgetræskiste til 3.800 plus moms.

Uden at vide det!

" din bonderøv "

Omgivet af intet.

Ingenting har nogensinde eksisteret.

Alting vil aldrig begynde.

Intet vil slutte.

" med moms, for at det ikke ska være løgn."

Ude fra gaden spejler nogen sig nysgerrigt længere og længere ind gennem de store restaurantvinduer.

Bortset fra tjeneren?

Kun én gæst?

Eller....

BARSEBÄCK!

Stadig ensom på den mørke hovedvej.

Barsebäck Centrum forsvinder.

" Barsebäck? Barsebäck? Barsebäck?"

SIGNALFEJL?

Sne, sne, sne

HOLDT!

Jernhælen træder på det gennemvåde cigaretskod, der syder på asfalten.

"Hundrede procent research er hundrede procent succes!"

Er det ikke sådan, han plejer at sige, Fortidsforskningsinstituttets grand old man? Professor Fairchild, en virkelig særling, men måske ikke helt så tosset, som de fleste tror!
Hvordan så denne fejlberregning?

KONTROL!

Juni måned???

Juni måned???

Juni måned???

Bare årstallet i det mindste er korrekt.

GÅ IGEN!

Gad vide hvad professor Fairchild egentlig gemmer på de DWD'er, vi aldrig må se? Helt sikkert hans eget private klassificerede materiale. Medmindre han har fjernet de røde banderoler?
Det skulle han alligevel aldrig vove!

"Tomaten har igen været på lokumotion med den mobile afspiller "

Charlies replik.

Selvfølgelig! Jeg husker alt.

Gennem auditoriets sidegang lyste Fairchilds blodrøde ansigt ganske rigtig som en skibslanterne i havsnød. Tomaten bogstaveligt sejlede ud fra afmagnetiseringsrummet med favnen fuld af disketter og DWD'er.

" sgu da ikke for smart, vel? Toilektrikken ka sgu da slette magnetsporet."

Charlie XY 007! Camp 13's absolut mest coole robotaspirant.

I dag er præcis 20.000 år siden, han forsvandt.

Siden har ingen har set ham.

Min bedste ven.

Den officielle forklaring er et råstoftugt med en eskadrille energijægere i fiskenes tegn. De vendte aldrig tilbage. Trods ihærdige efterforskninger findes dog endnu ingen helt lufttætte beviser på noget som helst.

SPØRG!

Står Charlie engang i fremtiden atter ved min side?

SPEKULER!

Når mest af alt det ikke forventes?

19.07.48.

"Tiden, tiden, tiden!"

Villy efterligner en orangutang under dødelig orgasme og udstøder nogle afsindige parringshyl, mens han banker med flasken i det runde bord.

"Hallo, du dernede, ka du lige dæmpe dig lidt "

Tjeneren skruer ned for musikken, mens han råber til Villy.

" vi trænger til musik, ikke også? Så la være med at ødelægge den."

Han gir volumen en ekstra streg, ryster forarget på hovedet, griber en ny cigaret og avisen. Fandens til lortedag! Ikke et øje i baren og når der så endelig kommer en, så skal det være sådan en type. Det er sgu da klart! Villy gir sig ikke så let.

"Hvis min gravsten er større end Empire State Building, rager det sgu da ikke dig, mand "

Eller nogen anden for den sags skyld.

" hid med smøgerne, for helvede."

Dit navn kommer i historiebøgerne! Det er også i orden! Danske digtere, 1900-tallet, del 3. Små svedige skoleelever skal lære dig udenad i 7. klasse. De glemmer hele lortet. Satans unger!

"Har du kun med filter "

"Tyve Wilson, 68 kroner."

" og en bytter."

Tjeneren smider cigaretterne på bordet og tar den tomme flaske.

"En bytter, javel."

Når du fylder hundrede år, kommer dit billede i avisen! Sikkert højst en notits på to linjer. Under dødsfald og taksigelser bagerst i bladet. Eller Statstidende: denne mand kostede os 4 millioner i legater og førtidspension!

"Altså hvis jeg nogensinde blir hundrede! Ellers siger de jo ikke en skid, vel?"

"Nej, men det gør jeg! Du får et tillæg på tyve kroner for råb og støj. Du må osse meget gerne snart betale din regning "

Tjeneren stiller en ny Elefantøl på bordet.

" pas på den! Det er den sidste."

"Hov, hov, hov!"

Villy er egentlig ikke fuld. Han spiller fuld. En velfunderet økonomisk overvejelse. Hvis han først skal blive beruset, når bajerne for alvor virker, vil det koste en formue. Han tåler enorme mængder og er nødt til at bluffe. Elefanter, akvavit eller King Edward fra Aldi! Rødvin i hvilken farve som helst! Villys hele krop og samtlige organer er indstillet på ét eneste formål: produktforædling af alkohol.

"De skide statistikker! Statistik, statistik, statistik!"

"Klap nu i dernede "

"Jamen, jeg ka bevise, at samtlige hospitaler burde lukkes! De er livsfarlige."

" det er du osse."

Villy indser, at tidspunktet er kommet, hvor han skal hive de sidste 100-lapper frem. Det hjælper. Tjeneren blir næsten menneskelig. Tar sogar karkluden med og tørrer bordet af.

"Og ved du hva, Karl Kurt "

Villy griber hårdt om tjenerens håndled.

" jeg ska fortælle dig èn ting og det blir ikke langt."

"Lige hva jeg sku til at sige! Gi slip!"

"Først hed det slaver og bagefter arbejdere, men så pludselig er vi allesammen lønmodtagere og funktionærer. Hva satan hedder det i morgen?"

"Hvis ikke du slipper, hedder det invalidepensionist."

En fremmed gæst dukker op i lokalet.

Ulastelig som en nyudklækket IBM-mand kører han på skinner direkte til baren og hiver en stak kreditkort frem. Tjeneren forlader Villy med en sidste formaning og gir sig i kast med den fremmede.

"Ja?"

Villy kigger mod baren.

Når han kniber øjnene sammen, kan han godt se, at nu er der to tjenere oppe foran vejrudsigten. Den ene mere lad end den anden. Der er fandme gået konkurs i det fag!

Denne gang råber han ikke.

Ikke engang hvisker.

Læberne bevæger sig, men ordene forblir i hans hjerne. Knap som tanker, mere som bogstaver i arketyperiske klumper. På Villys mentale rangerplads rumler det med små ildsprudlende lokomotiver, der bakker, kører frem, bremser, drejer, vender og forsøger at tilskanse sig alt.

"Snevejr i Sverige. Hurra! På med skøjterne."

Nu mangler han bare papir og blyant!

2052!

Eftersom hjerneforsker Egon Sehrlig Rasmussen ifølge samtlige officielle databaser blev født i 1948 på Frederiksberg, region Dänemark, fylder han jo nødvendigvis snart intet mindre end 104 år.

Med et ansigt stramt og spinkel som en nyudklækket fugleunge er det dog næsten umuligt for uindviede at bedømme Egons biologiske alder, men under det kraftige gråblå strithår pulserer en hjerne mere åndsfrisk end nogensinde.

Da Egon og hans uundværlige håndsnittede merskumspibe endelig langt om længe denne fugtige mandagsmorgen får møvet sig ombord i den søndagspuddede Ego Chrysler og kort efter befinder sig i Rungsted på den overtrafikerede sydconnection på vej mod Nord Universitetets amager afdeling, er han derfor heller ikke specielt forbavset.

Det hele bunder jo fra starten i en bevidst politisk forkludringsproces.

Ren propaganda!

Mørklægning!

Alt!

Man har simpelthen aldrig villet have sandheden frem. At der fandtes og stadigvæk findes liv og fremmede intelligenser også på andre planeter skal og må forblive en hemmelighed, hvis det står til etablisementet.

Helt klart.

Man er bange.

Panik og ragnarok.

De folkelige masser vil få helt nye referencerammer og miste den gennem årtusinder dyrt indavlede autoritetstro. Gud, Elvis, Coca-Cola, Mao og Muhammed vil alle blive forvandlet til latterlige ligegyldige størrelser.

" Flyt dig, mand! Du ka sgu da ikke parkere midt på motorvejen "

Atter en af disse unge frustrerede motorister, som ikke ved, hvad det handler om.

"Har De overhovedet noget kørekort, unge mand? "

Som retsmedicinere og hjerneforsker af den gamle skuffe, for ikke at sige jordkælderer, har Egon Sehrig Rasmussen aldrig selv været i tvivl om, hvordan tingene i virkeligheden hænger sammen.

" klap i din fortidsøgle!"

Allerede her for en måneds tid siden, da Dansk Evighedsparti støttet af Kommunistiske Kapitalister definitivt overtog regeringsmagten, øjnede han da også morgenlys. 33 dage senere er alle tilladelser på plads. Stemplet og godkendt på højeste sted. 46 års venten skal endelig belønnes. Noget virkelig stort.

I klasse med de hemmelige NATO brintbomber på baser i Jylland. Større!

I sit stille sind kan Egon dog stadig godt undre sig over, hvilken faktisk interesse de nye politiske magthavere egentlig har i at slippe tøjlerne los.

For at sværte konkurrenterne eller

Hvis man har tænkt sig, at han selv bare skal være deres alibi og siden hen attestere systemets sammenkogte sandheder, har de nye magthavere nemlig taget grueligt fejl.

" GODMORGEN! RADIOAVISEN! DET ER I DAG MANDAG D. 6. AUGUST. EN DAG AT MINDES. I DAG ER DET NEMLIG 107 ÅR SIDEN DEN FØRSTE ATOMBOMBE "

Allerede i går var han kørt hele vejen til Amager. Naturligvis for at smugkigge i de to plomberede ligbokse i frysekælderen, men på en højhellig søndag får man selvfølgelig aldrig fat i Frk. Kesselberg og hendes uundværlige nøgler. Altså bare en ektoskopisk betragtelse.

Boks 215 A og boks 215 B.

Alpha -, Beta - og Gamma-stråling.

Særdeles svage udslag.

Men alligevel

Hvis han ikke tar fejl, findes de fremmede intelligenser nemlig ikke bare derude blandt fjerne galakser og som livløse dødnings i kælderen på Amager, men lige nu og her.

Midt iblandt os.

Lyslevende!

Hjerneforsker Egon Sehrlig Rasmussen kigger atter i bakspejlet, men i stedet for bilen bagved, ser han nu kun sit eget ansigt og mærker igen denne spæde krybestrøm i nakken, der altid plejer at komme kort før et anfald.

Disse besynderlige rysteture med efterfølgende hukommelsestab og tidsforvirring, som han aldrig har turdet tale med nogen om. Man kunne jo også miste kørekortet!

Allerede siden meget tidlig alder har disse uforklarlige kryds- og tværslyn i hovedet plaget ham, men ikke engang sin egen mor, turde han sige det til.

Jo, én gang!

Som 14-årig stod han en morgen i familiens spisekøkken med verdens største hovedpine og eksploderende farver overalt.

Havregrøden i tallerknen på bordet havde forvandlet sig til en sydafrikansk skruptudse med hvide opkastninger.

"Spis nu op, Egon."

Trafikken er kraftigt tiltagende.

Et kort øjeblik blir Egon Sehrlig Rasmussen usikker på sit eget navn og føler sig både utilpas og forvirret. Heldigvis når han lige akkurat at bakse ind til højre på den nyanlagte P-hylde ved frakørslen kort før Charlottenlund.

" hva fanden laver du nu, din gamle klovn?"

I samme øjeblik Egon drejer tændingsnøglen forsvinder alt, mens det grønne pibeslum siprer i mundvigen.

Lyslevende iblandt os?

Jovist!

Men de andre derude i verdensrummet har vist også lidt problemer med tidsbestemmelser og fakta. Rumturisterne eller hvad de nu var? 42 år for sent, da de endelig ankom.

Ha, ha, ha

Først blir idioten landsat i et helt forkert land iført afghanerpels med indbygget akustisk guitar. Siden viser det sig, at tidspunktet ikke er sommeren 1968, men meget senere.

Så meget teknologi og alligevel så galt.

Egon Sehrlig Rasmussen falder helt tilbage i nakkestøtten med lukkede øjne og en halvåben mund, der mere og mere ligner nedkørslen til en ensom privat parkeringsplads i helvedet.

Hans tunge åndedræt dukker bilruden, mens lungerne rumler som forkullede grillkyllinger i en tom køkkenvask.

Netop!

Så længe siden.

Samme aften da også en vis Villy Jørgensen i et akut anfald af nostalgi havde plantet sig strategisk på sin gamle stamcafé i det indre København.

DEJA VU!

Den sommer 2010 var der vist mere end én turist fra verdensrummet på besøg. Men hverken Villy eller nogen anden vidste noget.

SKIFTER!

Det eneste der vides sikkert lige nu:

.... om 125 sekunder vil en forudvalgt bilist standse sin firkantede jernkasse, samle mig op og føre mig videre mod primærmålet, som allerede lyser i horisonten.

PROJEKTION!

Den store by!

Copenax!

OM 48 SEKUNDER!

.... vil et par halugene billygter skære sig ud i universet og suge sig over bakken.

OM 72 SEKUNDER!

.... vil min højre hånds tommelfinger stikke vertikalt ud over kørebanen, mens hele armen samtidig vugger. Det vil være signalet, der får den ukendte til at standse sit klodsede køretøj. Den ukendte???

NEJ!

Jeg kender ham.

Mit memofilter har kalibreret ham tusind gange!

Hans plettede trenchcoat.

Størrelse 37.

Hans blå tand.

Det lange fimrehår i venstre næsebor.

Guldlighteren, hvidslidt i den ene ende.

Lugten af bodegabøvs.

Makrelmos.

Billige parfumer.

De sidste pommestruer fra grillen i Nykøbing Falster.

Sure tær og ølsjatter

Kurt Arne Mikkelsen.

Handelsrejsende i automatiske døre.

Kurt har aldrig set mig og vil aldrig forstå, hvorfor hver eneste skramme i hans gamle dieseldrevne Opel Kaptajn straks vil blive genkendt.

Hvordan alle hans ord i forvejen er registreret og arkiveret.

Alle hans bevægelser og tanker.

Hans drømme og frygt.

"Har du været til koncert i Mongoliet eller ser du bare altid sådan ud?"

Sådan vil Kurt spørge, når han ser min guitar og min afghanske fåreskindspels for første gang.

ALTERNATIV!

.... når han *tror*, han ser den for første gang.

CONFIRM!

Min harddisk har lagret navne, personnumre på samtlige Kurt Arnes elskerinder. Fra Skanderborg til Stockholm. Han har et modermærke på venstre balle og en sort storetå.

Altid!

Men i aften er anderledes.

I aften er Kurt Arne Mikkelsen ikke blot en intergalaksial spektralforskydning, der syv hundrede tusinde milliarder lysgenerationer borte samples i en personhalluputer for siden hen at overspilles til undervisningsbrug på engangskassetter.

I aften er helt speciel for Kurt.

Om 89 sekunder skal han møde et væsen fra det ydre rum.

NO RETURN!

I aften skal hans sjæl møde mit visuelle ego.

LØFT!

Min motoriske hardware hanker atter op i den akustiske guitar og plastikposerne.

Knytter afghanerpelsen tættere i fronten.

Retter långhåret hippieparok.

Kigger igen tilbage.

Billygter på vej.

68 sekunder tilbage.

Passerer radioforretningen.

Tænder nu min Cecil nummer to.

Passiviserer éngangslighter i plastkasse på muren ved siden af butiksrude.

BLI ENIG MED DIG SELV!

Kurt Arne Mikkelsen er fundet egnet.

Intet kan gå galt.

FORTSÆT!

Lyset svinger, blænder frontalt.

Tommelfinger, arm, tommelfinger, arm

Af og til støder min albue mod franskbrødet i yderlommen.

En detalje aldrig tidligere bemærket under træningen hjemme på Strynox.

Bilens silhouet ses tydeligt.

Den skifter til nærlys.

Opel Kaptajn ???

Opel Kaptajn ???

Opel Kaptajn ???

TÆNK EFTER!

Kan albue/franskbrød sammenstødet skyldes temperaturforandring???

I øvrigt havde vi intet valg, Kurt Arne Mikkelsen er eneste alternativ.

På dette sted.

På denne planet.

På dette tidspunkt.

OM 15 SEKUNDER!

Det optimale øjeblik for mit første møde med en jordling.

Et rigtigt biodyr af ægte kød og blod.

Den gamle Kaptajn sagter ind.

TÆNK IGEN!

Temperaturforandring???

Hvorfor har professor Fairchild ikke taget højde for dette i min software?

Stadig celsius 25.

RET ALLE FEJL!

Searcher for alternative indstillinger.

I samme sekund udløser min frekvensregulator automatisk stress-termostaten. Standser min arm. Også Kaptajnen standser

CONNECT!

Den nye gæst i restauranten studerer opmærksomt Villy fra baren, men Villy har sine tanker i helt andre tidssystemer.

"Vorherre i sovsen, dengang mand "

Du kunne købe en hel pariserbøf for 16 kroner!
Kapers og rå æggeblomme på toppen så det sejlede til alle sider.
Remoulade og rå løg.
Sgu alligevel noget andet, da Børge var tjener.

" tjenerne i dag, mand "

I dag er der ikke engang servering! Jo, en sandwich i cellofan med lammekød fra Mauritanien. Så tør at den knækker, når du åbner pakken.

" en skandale! Hører I efter deroppe "

Hvad er det egentlig for typer disse moderne tjenere uden varme og humor. Uden kredit! Se nu ham der med opsmøgede skjorteærmer og vulgære tatoveringer. Og den anden?
Sgu ikke engang en tjener.

"skråt i røret, mand "

Nu blir der ballade i fagforeningen.
To gæster og så kun én tjener.
Kan da umuligt være tilladt.

" øl, øl, øl, hører du dårligt?"

Villy råber en sidste gang og griber så atter avisen fra bordet.
Professor Lijun Wang ved Wilsonton Research Institute har fået en lysstråle til at bevæge sig mere end 300 gange hurtigere end normalt! Så hurtigt at strålen befinder sig to steder samtidig.

" kuldkaster Einsteins relativitetsteori?"

Lysstrålen lyser i princip, inden den blir tændt, hvilket sætter spørgsmål ved den sædvanlige tese om årsag/virkning.

Tid og rækkefølge.

Klart mand.

Han er sgu da heller aldrig selv gået på den der borgerlige limpind om, at et vækkeur går langsommere, hvis det bevæger sig hurtigt.

Ren idioti.

Og dog.

Når han tænker efter, så er det faktisk ikke mere end et par dage siden, at han selv beviste det. Nemlig her forleden morgen da han kylede Lones gamle arvevækker ud af stuen.

Den ramte toiletdørens bakelit håndtag, der selvfølgelig straks forstøvede sig i femten milliarder molekyler, men viserne på det vækkeur har ikke rokket sig en millimeter siden. Garanteret!

"Hallo! Øl, sagde jeg "

Engang imellem ville det måske ikke være så dårligt med lidt omvendt rækkefølge.

" ska jeg også ringe efter jeres hørelæge?"

Fandme andre fede tider i de glade tressere i hvert fald.

Fuld kul på hele tiden.

Birger og den vilde brasilianer, der spillede stripoker ved det store runde bord med en ukendt flegmatisk hashryger.

Hold da kæft, mand!

Til sidst stod alle tre splitternøgne oppe på bordet. Råbte som gale. Tjener Børge ville ikke udlevere deres tøj, før de havde betalt regningen på 2.000 kroner. Ingen havde selvfølgelig en klegne og rundt om dem bølgede et hav af flere hundrede ophidsede mennesker, der alle fægtede med ølglas og dryssende joints.

Politiet kom.

Udrykning og den store sorte Citroën.

Plus adskillige patruljevogne med skumle typer i kasketter.

Snart stod 12-13 betjente strategisk udplacerede overalt i restauranten med walkies, som de flittigt benyttede til kryptiske meddelelser, alt imens de tre nøgne drukkenbolte blev mere og mere provokerende.

Var det Birger, der pissede ned på en strisser?

"Våd tango kalder Las Vegas 69! Skifter!"

Ikke desto mindre

Pludselig forsvandt politiet , mens Birger med kumpaner efterhånden mistede pusten og ramlede ned fra bordet en efter en for siden hen at blande sig på lige fod med de andre gæster. Resten af aftenen uden en trevl på kroppen.

"Ka du låne mig til en bajer?"

For en gangs skyld behøvede Birger ikke at svare nej. Alle kunne se, at han ikke havde råd.

Man gav i stedet.

Ih, hvor han nød det.

Fire timer senere krydsede en usædvanlig sammenbidt Birger Rådhuspladsen. Kun iført en islandsk sweater i en knude over lænden sigtede han direkte mod Hotel Mercur, hvor han påstod, at hans gode ven, rejsekongen og mangemillionæren Simon Spies, altid havde et rum reserveret til ham.

Januar og pissekoldt men Børge havde nægtet at udlevere resten af tøjet.

"Hej! Ka man sidde her? Villy? Det er Villy, ikke "

Den nye strømlinede gæst sætter sig ved det store runde bord og stiller en elefantøl foran Villy.

"Tak. Fandme på tide."

" så du lysglimtet på den anden side af Øresund?"

"Nåh, du er også lige landet? Skål "

Dybere nede i en af Café Dråbens talrige mørke afkroge sidder imens en ubemærket halvnøgen skikkelse under et bord og skær i sig selv med en savtakket køkkenkniv. Uden at hans ansigt afslører det mindste varer det ikke længe før hans forehavende er gennemført.

Tilfreds med resultatet holder han et kort øjeblik sin blodige lillefinger triumferende ud under dugen til nærmere beskuelse i lyset fra lampetten på væggen.

Uvidende om den makabre gæst på gulvet hælder Villy samtidig nogle kraftige ølslurke i sig og studerer uinteresseret den nyankomne habitfilejs.

Noget helt nyt har nu besat Villys tanker.

Professor Wang er slet ikke dum.

Den omvendte rækkefølge.

En rigtig, rigtig fed idé.

" og hva fanden hedder du?"

Så ville der for eksempel stadig stå syv fulde elefantbajere på bordet!

LONG DISTANCE!

MONTE SOLARIS

SANCTA SUMMARA CITY

Den Blodblå Planet

24. august 2010.

AFLYTNINGSRAPPORT.

journal nr. 2010-24-06/18.38.48.

att/

general HEINRICH VON SCHNABEL

DYNASTIETS VÆBNEDE STYRKER

target/lokation:

TELLUS

objekt:

ordensmagten i Copenax/Danmax.

registreret på Store Kongens Gade Politistation:

En UFO over Øresund?

Hvornår?

Nu?

I dag?

I aften?

Prøv lige at ta Dem sammen, hr.... ?

Hvor ringer De fra?

Altså ikke en UFO alligevel?

Et helt rumskib?

Er De nu fuldstændig sikker?

Over øen Ven?

De mener Skåne?

Og det er flere kilometer langt?

Hvor ringer De fra?

Afdelingen?

Deres navn? Carl Ejnar Jørgensen, ok hvar ja,

De har selvfølgelig ret til fuld anonymitet!

Dynastiet og Imperiet?

Hvem mener De?

Aha, Rigshospitalet Carl Ejnar hvilken afdeling?

Luftrummet over Skåne, mener De?

Så ska De jo henvende Dem til det svenske politi, forstår De vel?

TELLUS IGEN!

Utroligt som det stadig sner.

Først meget sent opdager jeg, at den gamle Opel Kaptajn med Kurt Arne Mikkelsen virkelig standser præcis på sin prekalkulerede plads i vejkanten ved siden af mig og min dyngvåde afghanerpels. Mit motoriske koordinatsystem har nemlig alvorlige problemer med den samtidige simulering af både tommelfinger, guitar, hashklump, Coca-Cola, franskbrød og plastikposer.

SKYND DIG!

Mest på grund af denne uforudsete nedbør og temperaturforandring, for ikke at nævne mit forreste processorfelt,

Resten af bogen kan købes eller downloades direkte på

www.stigramsing.dk

(under romaner)